

[Thorndahl]

»Danmarks Radios samspil med det danske samfund skal bestemmes på det pluralistiske, mangesidede samfunds præmisser og ikke på monopolorganisationens egne iboende præmisser.

Danmarks Radios centralistiske kommunikationsstruktur må ophæves til fordel for en pluralistisk kommunikationsstruktur, tilpasset samfundets forskellige politiske og kulturelle grupperinger.«

Se, det var jo sande og vaskeægte folkelige ord fra et rigtigt folkeparti.

Afsluttende vil jeg fastslå, at vores synspunkter om fjernelsen af Danmarks Radios utålelige monopol og styrkelsen – og det er jo det, det handler om reelt – af ytrings- og meningsfriheden her i landet fremgår af vort forslag til oprettelse af Danmarks frie Radio, som blev fremsat i foråret 1978.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Nu ville det jo være en særdeles vanskelig opgave for Danmarks Radio, hvis man skulle pålægge den at fremstille fremskridtspartiet som et sympatisk parti. Det må være op til fremskridtspartiet.

De lovforslag, vi her skal behandle, har til formål at nedbryde Danmarks Radios monopol. Det kan måske lyde som en selvmodsigtelse, når et socialistisk parti ikke går ind for at ophæve et monopol. Vi går ind for at lave en lille opløsning af monoopolet, men det skal jeg komme tilbage til senere. Jeg vil imidlertid sige, at Danmarks Radio er et lidt specielt monopol og ikke som de andre monopoler, vi kender, styret af privat kapital og profitmotiver. Ophævelse af Danmarks Radios monopol vil give alvorlige vanskeligheder med hensyn til styring, og det er i hvert fald ikke særlig socialistisk og heller ikke særlig demokratisk.

Jeg forstår udmærket baggrunden for de konservatives forslag. I bemærkningerne til forslaget står der:

»Forslagsstillerne mener, at den danske presse har så stor erfaring i drift af massemedier, at det vil være naturligt ved uddeling af koncessioner af interessere sig for den danske presse som helhed eller dele af denne«.

Nu vel, når man ser på den danske presse, er det så alsidigheden, man får øje på? Man kunne sætte spørgsmålstegn ved, om vi overhovedet har ytringsfrihed i dette land, forstå-

et som lige muligheder for at komme til orde. Nej, hvem er det, der kontrollerer store dele af pressen? Det er de borgerlige. Er det det, man vil overføre på Danmarks Radio? Er det det, man forstår ved alsidighed?

De konservative ønsker også reklamer ind i TV og radio, men står det ikke i skærende modstrid med de konservatives ønske om, at befolkningen skal holde igen med lønkrav, skal holde igen med forbrug, så vi, som det hedder, igen kan få rettet op på landets økonomi? Hvad skal man så med reklame? Den skal få folk til at købe mere, den skal overbevise befolkningen om, at den ikke kan undvære dette eller hint produkt, den skal skabe et behov for et forøget forbrug.

De konservative vil fremme alsidigheden med deres forslag. Det vil vi da gerne være med til. Så kunne vi måske blive fri for al den amerikanske påvirkning fra hel- og halv-dårlige kriminalfilm, som vi køber billigt i udlandet og sender ud i æteren herhjemme. Vi kunne måske blive fri for glimmer- og solstrålehistorier i forbindelse med Grand Prix og andre beslægtede programmer, og vi kunne måske blive fri for den borgerlige propaganda, der ligger i mange andre udsendelser.

Dette være ikke sagt, fordi jeg mener, at der ikke må være udsendelser med borgerligt indslag; det må der gerne, men jeg mener, at disse udsendelser er aldeles i overtal i det danske fjernsyn og den danske radio i dag.

Selv om vi eventuelt kunne blive enige om, at der skal være alsidighed i Danmarks Radio – men nok ikke om begrebet – så kan vi ikke blive enige om midlerne for at få den alsidighed. Jeg mener, det er et pengespørgsmål. Vi må have penge til at ansætte flere dygtige medarbejdere, og vi må have penge til at lave danske produktioner i stedet for de produktioner, vi køber billigt i udlandet.

Om kristeligt folkepartis lovforslag vil jeg gerne sige, at jeg synes, det afspejler en foragt over for de medarbejdere, der i dag er i Danmarks Radio. Man påstår, at Danmarks Radio har slagside til fordel for den politiske venstrefløj, og man påstår, at dette er tilsigtet fra medarbejdernes side. Jeg vil som før tage afstand fra synspunktet om slagside til fordel for venstrefløj, og så vil jeg gerne spørge kristeligt folkeparti, hvorfra de har deres oplysninger om sammensætningen af Danmarks Radios medarbejdere – en sammen-